

РЕШЕНИЕ

№ 963

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Костов, като разглежда дело номер **10515** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от упълномощен представител на директора на СДВР, против Решение от 01.07.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 12^{-ти} състав, постановено по НАХД № 22758/2011 г. С решението е отменено издаденото от началник „АНД”, в Отдел „Пътна Полиция” - СДВР Наказателно постановление № 98154/07.10.2011 г., с което на П. В. П., на основание чл. 183, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 20 лева, за това, че на 12.05.2011 г. в [населено място], около 16, 33 часа, управлявайки МПС по [улица], на кръстовището с [улица] е извършил маневра „ляв завой”, нарушавайки пътен знак „Г1”, като нарушението били заснето със система за видеонаблюдение.

За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел допуснато съществено нарушение на правилото, установено с чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, поради това, че в АУАН и в НП не е изписано изцяло наименованието на Наредба № 18/23.07.2011 г., за сигнализация на пътищата с пътни знаци.

Недоволен от решението касаторът твърди наличие на касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК. В съдебното заседание пред настоящата

инстанция не е представляван.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна. Оспореното съдебно решение е правилно, но само като краен резултат. Касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно - чл. 218, ал. 1 АПК. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Приетото от въззивния съд неизписване в АУАН и в НП на цялото наименование на Наредба № 18/23.07.2011 г., за сигнализация на пътищата с пътни знаци не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като са цитирани пряко относимите за случая разпоредби от ЗДв.П, респ. – ППЗДв.П, а Наредба № 18/23.07.2011 г., за сигнализация на пътищата с пътни знаци определя (чл. 1) видовете пътни знаци и другите средства за сигнализиране на пътищата, както и условията, редът и правилата за тяхното използване за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване.

Налице е друго основание за отмяна на наказателното постановление. От текста му става ясно, че на посоченото кръстовище е бил наличен пътен знак със задължително предписание - Г1 „Движение само направо след знака” (чл. 51 ППЗДв.П), но П. П. е извършил маневра „ляв завой”, като не е изпълнил предписанието на чл. 6, т. 1, предл. трето ЗДв.П. – като участник в движението да съобразява поведението си с пътните знаци. За неспазване предписанието на пътните знаци е предвидено наказание „глоба”, от 50 до 150 лева, с разпоредбата на чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДв.П. П. П. обаче, видно от диспозитива на НП е наказан на основание санкционната норма на чл. 183, ал. 2, т. 2 ЗДв.П – за нарушаване правилата за разположение на пътно превозно средство върху платното за движение, които са регламентирани с Глава втора, Раздел III (чл.чл. 15-19) ЗДв.П. Както в акта, така и в наказателното постановление липсва описание на деяние, осъществяващо от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 183, ал. 2, т. 2 ЗДв.П.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.07.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 12^{-ти} състав, по НАХД № 22758/2011 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.:

